

תשובה 1

- א. ביטוי לא תקין: מספר הארגומנטים של f_1^2 אינו מתאים: הוא צריך לקבל שני ארגומנטים.
- ב. ביטוי לא תקין: הארגומנטים של סימן פרדיקט צריכים להיות שמות-עצם. כאן אחד הארגומנטים, (x_2) , אינו שם-עצם אלא בעצמו ביטוי לא תקין, כי שם-עצם אינו מכיל קשרים לוגיים.
- ג. תבנית לא אטומית שאינה פסוק (יש משתנה חפשי).
- ד. תבנית אטומית שאינה פסוק (יש משתנה חפשי).
- ה. ביטוי לא תקין: הארגומנטים של סימן פונקציה צריכים להיות שמות-עצם. כאן אחד הארגומנטים (הראשון) הוא תבנית.
- ו. תבנית לא אטומית שהיא פסוק.
- ז. ביטוי לא תקין: אחרי סימן כמת והמשתנה שלו צריך לבוא סימן פותח של תבנית: כמת נוסף או סימן פרדיקט או סימן השלילה. כאן מופיע אחרי הכמת סימן פונקציה. במלים אחרות: **הביטוי שעליו "פועל" הכמת צריך להיות תבנית ולא פונקציה** (בכתיב מלא יבוא אחרי הכמת והמשתנה סוגר שמאלי. אבל הסימן כאן גם אינו סוגר שמאלי אלא כאמור סימן פונקציה).
- ח. תבנית לא אטומית שהיא פסוק.

תשובה 2

- א. סימן הפרדיקט הדו-מקומי R מתפרש ב- J כיחס (רלציה) דו-מקומי $J(R)$ מעל הקבוצה $\{1,2,3\}$. שלושת הפסוקים הנתונים אמיתיים ב- J אם ורק אם $J(R)$ היא רלציית שקילות מעל העולם של J . מכיוון ש- R הוא הסימן היחיד בשפה שיש לתת לו ערך באינטרפרטציה, הרי שמספר האינטרפרטציות המקיימות את התנאי הוא כמספר יחסי השקילות השונים שניתן להגדיר מעל $\{1,2,3\}$. את אלה אפשר לספור ע"י ספירה ישירה של כל החלוקות האפשריות של הקבוצה $\{1,2,3\}$. נקבל שמספר החלוקות השונות, ולכן מספר יחסי השקילות השונים, הוא 5.
- ב. בנוסף לפירוש עבור R , עלינו לתת כעת פירוש ל- Q כיחס דו-מקומי כלשהו מעל $\{1,2,3\}$. לפי שאלה 1א בממ"ן 15, מספר היחסים הדו-מקומיים מעל $\{1,2,3\}$ הוא 2^9 . לכן מספר האינטרפרטציות המקיימות את הנדרש הוא $2^9 = 512$.
- ג. הסימן a צריך להתפרש כאיבר בעולם, ויכול לקבל 3 ערכים שונים. הסימן f_1^1 צריך להתפרש כפונקציה של $\{1,2,3\}$ אל $\{1,2,3\}$, וכידוע יש 3^3 פונקציות כאלה. סה"כ $3 \cdot 27 \cdot 2,560 = 207,360$ אינטרפרטציות מקיימות את הנדרש.

תשובה 3

פירוש מתאים ל- K , המאפשר להשלים את כתיבת התבניות הוא :

$K(x, y)$ מתפרש כ- "הדף x מכיל קישור לדף y ".

K הוא אפוא סימן יחס (פרדיקט) דו-מקומי.

התבניות (ייתכנו כמה תשובות בכל סעיף, להלן תשובה אפשרית לכל סעיף):

$$1. \quad \exists x(U(x) \wedge \sim D(x)) \wedge \exists x(D(x) \wedge \sim U(x))$$

יכולנו גם לכתוב זאת כך: $\exists x(U(x) \wedge \sim D(x)) \wedge \exists y(D(y) \wedge \sim U(y))$.

שני הניסוחים האלה שקולים לוגית!

$$2. \quad \forall x(U(x) \rightarrow (\exists y(K(x, y) \wedge (D(y) \vee U(y))))))$$

$$3. \quad \exists x \forall y(D(y) \rightarrow \sim K(x, y))$$

$$4. \quad \forall x(K(x, x) \rightarrow \sim U(x))$$

$$5. \quad \exists x \forall y(K(x, y) \rightarrow \sim K(y, x))$$

תשובה 4

א. תהי J אינטרפרטציה של השפה לעולם $\{1, 2\}$, שבה R מתפרש כ"להיות שווה 1",

ו- S מתפרש כ- "להיות שווה 2".

הפסוק $(\exists x R(x)) \wedge (\exists x S(x))$ אמיתי ב- J , כי קיים בעולם הזה איבר השווה 1, וקיים בעולם

הזה איבר השווה 2.

לעומת זאת, הפסוק $\exists x(R(x) \wedge S(x))$ שקרי ב- J , כי לא קיים בעולם הזה איבר השווה הן ל-

1 והן ל-2.

לכן הפסוקים אינם שקולים לוגית.

ב. נוכיח ש- $\exists x(R(x) \wedge S(x))$ גורר לוגית את $(\exists x R(x)) \wedge (\exists x S(x))$:

תהי J אינטרפרטציה שבה אמיתי $\exists x(R(x) \wedge S(x))$. משמע קיים בעולם איבר המקיים בו

זמנית את התנאי R ואת התנאי S . לפיכך קיים בעולם איבר המקיים את התנאי R (אותו

האיבר הנ"ל) וקיים בעולם איבר המקיים את התנאי S (אותו האיבר).

משמע $(\exists x R(x)) \wedge (\exists x S(x))$ אמיתי ב- J .

ג. נוכיח שהפסוקים שקולים לוגית.

כיוון אחד:

תהי J אינטרפרטציה שבה $\exists x(R(x) \vee S(x))$ אמיתי.

כלומר קיים בעולם של J איבר המקיים את התנאי $R(x) \vee S(x)$.

לפי לוח האמת של "או", האיבר הזה מקיים את R או שהוא מקיים את S . נפריד לשני המקרים.

(i) אם הוא מקיים את R , אז הפסוק $\exists x R(x)$ אמיתי ב- J .

לכן, מהלוח של "או", הפסוק $(\exists x R(x)) \vee (\exists x S(x))$ אמיתי ב- J .

(ii) אם הוא מקיים את S אז הפסוק $\exists x S(x)$ אמיתי ב- J .

לכן, מהלוח של "או", הפסוק $(\exists x R(x)) \vee (\exists x S(x))$ אמיתי ב- J .

בשני המקרים קיבלנו ש- $(\exists x R(x)) \vee (\exists x S(x))$ אמיתי ב- J , כמבוקש.

כיוון שני:

תהי J אינטרפרטציה שבה $(\exists x R(x)) \vee (\exists x S(x))$ אמיתי.

השלימו את ההוכחה של כיוון זה, בדומה לכיוון הראשון.

איתי הראבן